

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická
Katedra hudební kultury

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(vypracovává vedoucí práce)

Studentka:	Andrea KAŠOVÁ
Studijní program:	N 7504 Učitelství pro střední školy
Studijní obor:	Učitelství českého jazyka pro střední školy Učitelství hudební výchovy pro střední školy
Téma diplomové práce:	Leopold Eugen Měchura a jeho liturgická tvorba
Vedoucí práce:	Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph.D.
Oponent práce:	Doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.
Akademický rok:	2018/2019
Kontrola plagiátorství provedena dne:	2.9.2019 0%

Diplomantka Andrea Kašová předkládá k obhajobě text diplomové práce věnované Leopoldu Eugenu Měchurovi a jeho liturgické tvorbě, zaměřené na novodobou spartaci Měchurovy Mše G dur.

Koncepce práce a její struktura:

Práce splňuje základní strukturu typickou pro absolventské práce, jejichž obsahová optika se ubírá od obecnějších témat ke konkrétním a je tak velmi přehledná. Po úvodu následuje první kapitola věnovaná Měchurovým životním osudům. Druhá kapitola přináší ucelený pohled na Měchurovu kompoziční tvorbu. Další kapitoly mají tvořit vlastní jádro přínosu práce – třetí z nich se věnuje liturgické tvorbě 19. století a čtvrtá pak přímo liturgické tvorbě L. E. Měchury. Vrchol práce pak představuje rozsáhlá autorčina spartace Měchurovy Mše G dur o rozsahu 104 stránek umístěná v příloze.

Obsahová stránka:

Z obsahového hlediska je pro text typická značná nevyrovnanost. Zatímco biografická kompilační kapitola o L. E. Měchurovi i kapitola o jeho tvorbě (kap. 1 a 2) jsou na velmi dobré úrovni, kapitoly o liturgické hudbě 19. století a o Měchurově liturgické tvorbě (což má představovat vzhledem k zaměření práce jádro celého textu) jsou svojí obsahovou orientací značně mimo hlavní téma (kap. 3) nebo poměrně povrchní (kap. 4), resp. nedotažené (kap. 5). Největší obsahový prohrěšek textu představují pasáže, jež jsou vzhledem k tématu práce buď zcela okrajové, nebo s ním prakticky vůbec nesouvisí. Jsou zároveň důkazem jisté tematické bezradnosti, jež neumožňuje s daným tématem flexibilně pracovat ve prospěch zaměření diplomové práce. Jedná se zejména o pasáže o liturgické hudbě v kap. 3, kde autorka zabíhá do přílišných podrobností v obecné rovině (definice duchovní hudby apod., s. 25-29) i z hlediska chronologických souvislostí (rozsáhlé pasáže věnované vývoji duchovní hudby českého středověku, s. 29-32, jež pro Měchurovu liturgickou tvorbu nemají prakticky žádný

význam). Liturgické hudbě 18. a 19. století, z nichž Měchura aktivně vycházel, je přitom věnován oproti výše uvedenému pouze zlomek pozornosti, navíc i zde je výklad poměrně chaotický – v kapitole zabývající se *charakteristickými znaky liturgické tvorby 19. století v Čechách* (kap. 3.3, s. 36nn) je například uveden rozsáhlý exkurz o důsledku josefínských liturgických reforem z poloviny 80. let 18. století, které se do 19. století projeví spíše parciálně, zato však zásadně ovlivnily směřování této hudby na konci 18. století. Svědectvím terminologické a obsahové nekompaktnosti je i tvrzení, že *liturgickou tvorbu období 18. století lze stylisticky zařadit do období baroka (!)*, jež je následně o pár řádků dále vyvráceno tím, že *se jednalo o zlomové období mezi barokem a klasicismem* (s. 34). Základní principy existence tohoto žánru v předminulém století, jak byly koneckonců prezentovány i v rámci přednášek dějin hudby, zde uvedeny prakticky nejsou. Z neznámých důvodů se pak autorka věnuje reformnímu hnutí liturgické hudby 19. století, tzv. *cecilianismu*, jež však bylo směřodátné pro českou liturgickou hudbu až poslední třetiny 19. století, jež Měchurovu liturgickou tvorbu už na první pohled zcela minulo. Vlastním Měchurovým kompozičním vzorům v oblasti duchovní hudby (J. J. Ryba, J. N. A. Vitásek, R. Führer, V. E. Horák) je v porovnání s výše uvedeným věnováno pozornosti podstatně méně. Škoda je, že autorka svoji časově náročnou spartaci Měchurovy Mše G dur dokázala v textu zhodnotit pouze ve velmi stručné analytické kapitole (5. *Praktická část*, s. 47-48).

Na okraj je nutno zmínit, že přiřazení Mendelssohna Bartholdyho a Roberta Schumanna do vrcholného klasicismu (s. 13) je zcela neobhájitelné.

Jazyková stránka:

Práce se vyznačuje velmi dobrou stylistickou úrovní. Autorka je schopna ve svém písemném projevu přehledně a smysluplně formulovat problematiku zvoleného tématu. Jazyk textu však není prost jistých terminologických nejasností, jako např. u konstatování, že (...) *vůbec první písní ... byl sbor* (s. 22). Podobně je tomu u konstatování, že Měchura *složil ... čtyři kvinteta* (s. 20), či u věty, že *církev při liturgiích využívala* (s. 26).

Formální stránka:

Předkládaná práce splňuje na ni kladené formální požadavky. Jednotlivé kapitoly jsou přehledně číslovány. Na jednotlivé zdroje je odkazováno přímo v textu. Práce je vybavena poznámkovým aparátem, rozsáhlým seznamem použité literatury a elektronických zdrojů, stejně jako českým závěrem a anglickým resumé. Bohužel chybí odkaz na zdrojový pramen pro spartaci mše. Významnou součástí práce ve formě přílohy je spartace Měchurovy Mše G dur o rozsahu 104 stran. Příloženo je také CD s elektronickou verzí celé práce.

Na základě provedení kontroly plagiátorství vyšlo vzhledem k zaměření tématu práce očekávatelných 0% shody s dalšími elektronickými texty a podklady.

Hodnocení aktivity studenta při zpracování kvalifikační práce:

Diplomantka konzultovala s vedoucím práce průběh prací na textu poměrně sporadicky. Drtivá většina setkání uskutečněných v poměrně krátkém čase před termínem odevzdání textu se týkala korektur čtení zdrojového pramene a správnosti jeho přepisu do elektronické verze. Na podněty vedoucího práce týkající se koncepce textu již autorka patrně z časových důvodů nereflektovala.

Hodnocení:

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **d o b ř e**.

V Plzni dne 2. září 2019

.....